

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/140/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912210074
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912210074.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa KVANT, spol. s r. o., so sídlom Francisciho 1, Rimavská Sobota, IČO: 36 029 416, proti odporcovi Beck Financ, s. r. o., so sídlom Rožňavská 1, Bratislava, IČO: 35 830 522, zast. právnym zástupcom Advokátska kancelária Dvorecký & Bohunický s. r. o, so sídlom Lermontovova 18, Bratislava, IČO: 35 967 421, o vylúčenie veci z exekúcie, o späťvzatie návrhu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, č. k. 8C/79/2012-26, zo dňa 13. 02. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd zaviazal navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 162,91 Eur **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal vylúčenia veci z exekúcie, podľa ustanovenia § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „O. s. p.“) zastavil (I. výrok). Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť, skôr než sa začalo pojednávanie vo veci samej. O trovách konania súd rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť, aby po právoplatnosti rozhodnutia zaplatil odporcovi náhradu trov konania vo výške 162,91 Eur na presne špecifikovaný účet jeho právneho zástupcu (II. výrok). Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2, veta prvá, podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Právny zástupca odporcu si uplatnil náhradu trov konania za dva úkony právnej služby, t.j. prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné vyjadrenie k návrhu - 1 úkon právnej služby v hodnote 60, 07 Eur a 2 x režijný paušál po 7,81 Eur zvýšené o 20 % DPH, t.j. spolu 162,91 Eur,

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť odporcovi vyššie špecifikovanú náhradu trov právneho zastúpenia (II. výrok). Žiadal rozhodnutie v napadnutom výroku o trovách konania zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Dôvodil tým, že späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa bolo prvostupňovému súdu doručené, pričom išlo o legitímne konanie navrhovateľa. V týchto súvislostiach poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní sp. zn. 3 Sžo 225/2010 zo dňa 25. 10. 2010, v zmysle ktorého „z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. s § 146 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide

teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.“ Namietal tiež, že „požadovaná suma neobstojí ani právne ani matematicky. 1-úkon právnej služby 60,07 Eur, 2x režijný paušál po 7,81 Eur zvýšené o 20 % DPH spolu nerovná sa 162,91 Eur, také plnenie je nemožné.“

K odvolaniu sa písomne vyjadril odporca a navrhol uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť. Poukázal na to, že jedným z typických príkladov toho, kedy vzniká navrhovateľovi povinnosť náhrady trov konania odporcovi je v prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia návrhu bez dôvodu. Všeobecná právna úprava platná pre rozhodovanie o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania je ustanovená v § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Poukázal aj na judikát Najvyššieho súdu SR v konaní sp. zn. 2M Obdo 4/2010 zo dňa 28. 10. 2010, ktorý konštatoval, že ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. upravuje výnimky zo všeobecnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. A to osobitnú úpravu v prípade, ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný zaplatiť trovy účastníka konania. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu).

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, v ktorej bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 162,91 Eur (II. výrok) podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd vychádzajúc z odvolania navrhovateľa konštatuje opodstatnenosť a správnosť úvahy súdu ohľadom aplikácie ust. § 146 ods.2 O. s. p..

Podľa ust. § 146 ods. 1 O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu; skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané iné; bolo zastavené; začalo na návrh prokurátora. Podľa ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Citované zákonné ustanovenie vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v ustanovení § 142 O. s. p. . Podľa prvej vety tohto ustanovenia, účastník, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je povinný hradiť jeho trovy. Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorý z účastníkov zavinil jeho zastavenie. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O. s. p. však použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu). Otázku zavinenia podľa prvej vety je treba hodnotiť len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože v takom prípade by šlo o posúdenie dôvodnosti návrhu vo veci samej.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal vylúčenia veci z exekúcie. Po začatí súdneho konania navrhovateľ podaním zo dňa 08. 02. 2013 vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu (č.l. 18 spisu). Okresný súd súdne konanie zastavil postupom podľa § 96 ods. 1 O. s. p. . O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť, aby po právoplatnosti rozhodnutia zaplatil odporcovi náhradu trov konania vo výške 162,91 Eur na presne špecifikovaný účet jeho právneho zástupcu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2, veta prvá. Súd vychádzal z názoru, že z procesného hľadiska navrhovateľ zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy prvostupňového konania. Odvolací súd sa s týmto názorom okresného súdu stotožňuje.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu je zrejmé, že súd sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania zaoberal správnosťou predloženého vyúčtovania trov konania (č.l. 24-25 spisu) a skúmal opodstatnenosť jednotlivých uplatnených položiek. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uznesenie okresného súdu pokiaľ pri výpočte výšky základnej tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov (ďalej len „vyhláška“). Odvolací súd považuje odvolaciu námietku navrhovateľa v zmysle ktorej „požadovaná suma neobstojí ani právne ani matematicky. 1-úkon právnej služby 60,07 Eur, 2x režijný paušál po 7,81 Eur zvýšené o 20 % DPH spolu nerovná sa 162,91 Eur, také plnenie je nemožné“ za zmatečnú. Právny zástupca odporcu si uplatnil náhradu trov konania za dva úkony právnej služby, t.j. prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné vyjadrenie k návrhu, 2 x režijný paušál a k tomu 20 % DPH. Okresný súd potom správne, ako mal z obsahu spisu hodnoverne preukázané vykonanie daných úkonov, priznal odmenu spolu v sume 162,91 Eur pozostávajúca z odmeny za 2 úkony právnej služby (2 x 60,07 Eur) + 2 x režijný paušál po 7,81 Eur (15,62 Eur) k tomu 20 % DPH zo základu dane 135,76 Eur v sume 27,156 Eur. Odvolací súd len pre úplnosť uvádza, že aj keď právny zástupca odporca spolu s vyčíslením trov právneho zastúpenia nepredložil osvedčenie o registrácii a pridelení daňového identifikačného čísla, odvolací súd si overil na portáli Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky www.drsr.sk prostredníctvom identifikátora IČ DPH uvedeného v podanom odvolaní, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto mu priznal aj uplatnenú DPH, na ktorú má v zmysle ustanovenia § 18 ods. 3 vyhlášky právo.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 O. s. p.. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, nepodal však návrh na náhradu trov odvolacieho konania, preto krajský súd vyslovil, že mu trovy odvolacieho konania nepriznáva.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.